

мѣтъ благословеніе отъ священникъ-тъ, и священникъ-тъ, като возлагалъ вразъ нихъ рѣцѣ-тъ си, произносилъ заамвоннѣ-тъ молитвѣ и благословлялъ христіане-тъ. Это и въ настоящее-то время, скоро послѣ заамвоннѣ-тъ молитвѣ, дѣйствительно отъ имя-то на Господа и преподава священникъ-тъ благословеніе на христіане-тъ, кои-то ся готвѣтъ да излезѣтъ, „Благословеніе Господне на васъ“.

Забѣлѣжка. Подиръ заамвоннѣ-тъ молитвѣ въ църквѣ-тъ ся раздава антидоръ. Антидоръ (*) или нафора (сир. хлѣбъ, кой-то ся раздава вмѣсто святыи-тъ дары) казвася собственно онія части на просфорѣ-тъ, кои-то оставѣтъ вразъ жертвенникъ-тъ отъ първѣ-тъ (агничнѣ) просфорѣ, коя-то ся употреблява при проскомидіѣ-тъ. Но при тія останки присоединявѣтся и други просфоры.

Антидоръ или вмѣстодаръ почнели да раздавѣтъ по слѣдующи-тъ побужденія: отъ еднѣ странѣ въ споменъ за вечерѣ-тъ на любовь-тъ, коя-то бывала въ древно-то время послѣ божественнѣ-тъ литургіѣ по братолюбіе; а отъ другѣ странѣ, антидоръ-тъ вмѣсто освященны-тъ дары раздавася на христіане-тъ, кои-то съ гладно сѣрдце сѣ были на литургіѣ въ църквѣ-тъ, но по чловѣческѣ слабость, не сѣ ся приготвели да ся причестѣтъ.

Литургія-та на преждеосвященны-тъ дары.

Нейно-то названіе и учрежденіе.

Литургія-та на преждеосвященны-тъ дары ся казва такво священнодѣйствіе, при кое-то не ся съвършава таинство-то на святаѣ-тъ Евхаристіѣ; но святыи-тъ дары, прежде вече освященны, преподавѣтся на тѣхъ отъ вѣрны-тъ, кои-то желѣтъ да ся причестѣтъ. Тая литургія бѣва само въ великій-тъ постъ по среды-тъ и пятоцы-тъ во всякѣ недѣлѣ, освѣнъ страстѣ-тъ, въ коѣ-то она ся съвършава въ понедѣльникъ, вторникъ и средѣ. Она ся учредила въ първы-тъ вѣкове на христіанство-то но въ таковъ пълнѣ съставъ, въ каковъ она сега ся нахожда, записалъ ѣ въ шестій-тъ вѣкъ Святій Григорій Великій, кой-то былъ епископъ римскій. Она е уставена по слѣдующи-тъ

(*) Антидоръ отъ грѣчески значи вмѣстодаръ; анафора пакъ отъ грѣч. Возношеніе (отъ *ἀναφορά*).